

kan være tilfreds med den Loyalitet, hvor- med Skoleloven i det hele og store er bleven gennemført. Det staar ogsaa for mig saaledes, at hvis man vil skønne ret herpaa, kan man gøre det paa den Maade, at man stemmer mod Ændringsforslaget Nr. 18. Dette Ændringsforslag gaar jo netop ud paa at indføre en anden Regel for Beregning af Timelærervirksomhedens Anciennetet end den, man fra Rigsdagens Side har forudsat var indlagt i Bestem- melsen i Skolelovens § 23, og det er denne Bestemmelse, som de forskellige vekslende Kultusministre have gennemført netop i den Aand, hvori den er bleven givet. Hvis vi altsaa ville paaskønne denne Loy- alitet, mener jeg, vi bør stemme mod Æn- dringsforslaget Nr. 18. Jeg kan heller ikke tænke mig, at Folketinget vil gaa nogen anden Vej. Folketinget har jo to Gange vedkendt sig de Principper, som den om- stridte Bestemmelse er Udtryk for. For det første ved Skolelovens Tilblivelse og anden Gang i Samlingen 1901—02, da den færøiske Skolelov blev gennemført. Jeg skal, som sagt, anbefale, at man stemmer mod Ændringsforslaget Nr. 18.

Et Par Bemærkninger skal jeg der- næst gøre om Ændringsforslaget under Nr. 21. Denne Ændring gaar ud paa, at Læ- rere og Lærerinder, der forud for fast An- sættelse have været ansatte ved private Børneskoler, de saakaldte Friskoler og pri- vate Realskoler, kunne paa visse Betingelser faa den Tjenesteaalder, som de have er- hvervet sig i disse Skoler, medregnet i deres Anciennetet, saaledes at Halvdelen kommer i Betragtning. Det er Hovedbe- stemmelsen, og det er nærmest den, jeg skal holde mig til. Ændringsforslaget under Nr. 21 er i sit Indhold noget forskelligt fra de andre to Mindretals Ændringsfor- slag, som jeg i Lørdags talte om, og For- skellen ligger da deri, at medens Ændrings- forslagene under Nr. 11 og 18 kun gaa ud paa at tilfredsstille Ønsker fra Lærer- standens Side, altsaa at varetage Lærer- interesser, er Forholdet under alle Om- stændigheder et lidt andet ved Ændrings- forslag under Nr. 21. Det gaar ved Siden af at tilfredsstille Lærerønsker, Lærerkrav ogsaa ud paa at gavne Skolen, men jeg skal ganske vist indrømme, at dette sidste sker kun rent formelt, thi den Gavn, Skolen vil faa af dette Ændringsforslag, bliver meget ringe, muligvis slet ingen. Jeg er en Modstander af det Princip, som findes i dette Forslag. Jeg kan ikke finde det heldigt, at Lærere ved Privatskolen, ved at de senere faa Ansættelse i den offentlige

Folkeskole, kunne faa en Del af deres Tjenestetid medregnet i Ancienneteten, naar de saaledes have faaet et fast Embede.

Jeg tror ikke, det er heldigt. Jeg tror, at det i mange Tilfælde endogsaa vil være ret uheldigt. Man maa her huske paa, at de, der skulle udrede de saakaldte Lønningstillæg, ere dels Kommunerne — jeg tænker altsaa herved paa Købstadkom- munerne — og dels Statskassen. Ude paa Landet er Forholdet jo det, at Lønnings- tillægene udredes udelukkende af Stats- kassen, men i Købstæderne skulle de to første Lønningstillæg, som sagt, udredes af Kommunen. Det ligger da i Sagens Natur, at de paagældende Lærere, som der her er Tale om, ikke kunne faa stor Nytte ud af dette Ændringsforslag, for saa vidt det bliver gennemført. Lad os gaa ud fra, at en Lærer har erhvervet sig 5 Aars Anciennetet i en privat Stilling, altsaa med andre Ord har virket i den private Stilling i 10 Aar. Kommer en saadan Lærer med Andragende om An- sættelse ved en Købstadskole, vil den ind- stillende Myndighed ganske sikkert ræson- nere som saa: Ansætte vi denne Mand, skulle vi ikke blot tilstaa ham Begyndelses- lønnen — efter den Lønskala, som nu gælder for den paagældende Kommune — men desuden skulle vi straks udbetale til ham to Lønningstillæg; han vil hvert Aar blive os nogle Hundrede Kroner dyrere, end hvis vi tage en yngre Lærer, som maaske slet ingen Anciennetet har eller dog har en mindre Anciennetet. I Almin- delighed vil det slet ikke nytte en saadan Lærer at gøre Forsøg paa at komme ind ved Købstadskolen. Tilbage bliver altsaa Skolen paa Landet. Men her har jeg ogsaa en Indvending at gøre. Lad os tænke os, at denne Mand med de 5 Aars An- ciennetet søger Embede ude paa Landet, og det lykkes ham at faa et saadant Em- bede, saa vil han altsaa ifølge dette Æn- dringsforslag ikke blot straks faa Begyn- delseslønnen for det paagældende Embede, men han vil tillige faa det første Alders- tillæg af Statskassen. Men Statskassen er os alle, det er vor Kasse, det er Folkets Kasse.

Men der er endnu en anden Hage ved det. Lad os tænke os, at hans Formand er afgaaet ved Døden eller har taget sin Afsked med Pension. Forholdet har da været det, at i de sidste 5 Aar, denne Mand har været i Virksomhed, har ogsaa han rimeligvis draget Nytte af de sidste 5 Aar i sin Anciennetet, og efter ham kommer der en ny Lærer, som straks ved